

อ่านและเขียน แต่ในการเรียนการสอนทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะนั้น การเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน และค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนมากที่สุด (พิตรวัลย์ ไคววิท, 2540, หน้า 30) เมื่อพิจารณาจากผลการสอนเขียนภาษาอังกฤษและจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2 พบว่า นักเรียนส่วนมากมีความบกพร่องในการเขียนประโยคและการนำเสนอข้อมูล โดยเฉพาะนักเรียนสามารถเขียน นำเสนอข้อมูล ได้ดีเพียงประมาณร้อยละ 15 ของนักเรียน ทั้งหมด สำหรับผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนโดยเฉลี่ยพบว่า นักเรียนร้อยละ 5.41 มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 10.81 อยู่ในระดับดี ร้อยละ 23.17 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.09 อยู่ในระดับพอใช้ และร้อยละ 35.52 อยู่ในระดับปรับปรุง (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2, 2547) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนส่วนมากยังมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้และปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมนตรา พิพัฒนศรีสวัสดิ์ (2535, หน้า 13) และขนิษฐานาคสวัสดิ์ (2541, หน้า 12) ที่พบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระดับสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ โดยได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินของกระทรวงศึกษาธิการ

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญแต่มีความยุ่งยากซับซ้อน ต้องอาศัยความรู้ เนื้อหา และวิธีเขียน ดังที่โคเฮน (Cohen 1990, หน้า 105-107) ได้อธิบายว่า ผู้เขียนจะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน ผลงานที่ผลิตออกไป ต้องอาศัยกระบวนการเขียนอย่างเป็นระบบตั้งแต่การร่าง และมีการตรวจสอบงานเขียนจากเพื่อน หรือมีการประเมินผลโดยตนเอง ก่อนที่จะถึงมือครูผู้สอน ซึ่งการประเมินผลการเขียนจะสร้างให้เกิดความท้าทายในสิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้งานเขียนที่ดีที่สุด ก่อนที่จะมีการถ่ายทอดงานเขียนออกไป การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process-Approach) เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริม

ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกคิดและพัฒนาทักษะการเขียน ดังที่จาร์วิส (Jarvis, 2005) อธิบายไว้ว่า วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่ามากสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและครูที่ต้องการพัฒนาการเขียนของนักเรียน

ไรแลนต์ (Rylant 1993, pp. 8-9) นักเขียนชาวอเมริกัน ได้เสนอวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ โดยมีขั้นตอนการเขียน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนก่อนการเขียน (Prewriting) เป็นขั้นที่นักเรียนระดมความคิดในเรื่องที่จะเขียน เป็นการวางแผนก่อนการเขียน มีการจัดเรียงเรียงความคิดอย่างเป็นระบบ 2) ขั้นการเขียนร่าง (Drafting) เป็นขั้นลงมือเขียนข้อความด้วยภาษาของตนเอง 3) ขั้นการอ่านทบทวน (Revising) เป็นการอ่านอภิปรายงานเขียนเกี่ยวกับเนื้อหา และการเรียบเรียงเนื้อหา 4) ขั้นการอ่านพิสูจน์ (Proofreading) เป็นการตรวจสอบการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กลไกทางภาษา 5) ขั้นนำเสนองานเขียน (Publishing) เป็นการนำงานเขียนที่ได้รับการแก้ไข เสนอแนะไว้ มาปรับปรุงแก้ไขงานเขียนอีกครั้งด้วยลายมือบรรจง ประณีต จากวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการดังกล่าว จะเห็นว่าในแต่ละขั้นตอนของการสอน นักเรียนจะมีโอกาสคิดควบคู่กับการลงมือปฏิบัติ ดังนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยคาดหวังว่า วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้น และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการที่มีต่อความสามารถทางการเขียนภาษา

อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2

สมมติฐานทางการวิจัย

ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2 จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน (อ 31101) จำนวน 10 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2 จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 40 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ นำมาจากหน่วยการเรียนรู้ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชา ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน (อ 31101) โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ประกอบด้วย การเขียนบรรยายเกี่ยวกับโรงเรียน (My School) การปรุงอาหารที่ชื่นชอบ (How to Cook My Favorite Food) และ วันพิเศษ (A Special Day in My Life)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ 5 ขั้นตอน จำนวน 3 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง โรงเรียนของฉัน(My School) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การปรุงอาหารที่ชื่นชอบ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง วันพิเศษของฉัน(A Special Day in My Life) แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษ แบบเน้นกระบวนการ ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนความสามารถทางการเขียน โดยปรับจากแนวคิดของจาโคบส์และคณะ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ด้าน ที่ครอบคลุมองค์ประกอบของงานเขียนแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยมีดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.66 ถึง 1.00

การดำเนินการทดลอง

ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการทดลอง การเรียนโดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ และเวลาเรียน จากนั้นทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ และดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสิ้น 3 แผน เป็นเวลา 14 ชั่วโมง จากนั้นสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ และทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลอง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุก

องค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ เนื้อหา การเรียบเรียงเนื้อหา การใช้คำศัพท์ การใช้ภาษา และกลไกทางภาษา และนักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากต่อวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

อภิปรายผล

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีความสามารถทาง การเขียนภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหา การเรียบเรียงเนื้อหา การใช้คำศัพท์ การใช้ภาษา(หลัก ไวยากรณ์) และกลไกทาง ภาษา สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่านักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในแต่ละขั้นตอนของการสอน เขียนแบบเน้นกระบวนการตามแนวคิดของไรแลนต์ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกใช้กลวิธีในการ สร้างและการค้นหาข้อมูล ทำให้นักเรียนได้พัฒนา ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของลัดดา หวังภายิต (2546) พรจิต แก้วลี (2543) และณัฐธา ธิละวัฒน์ (2547) ที่พบว่า การนำวิธีการสอน เขียนแบบเน้นกระบวนการ มาใช้ในกิจกรรมการสอน เขียนภาษาอังกฤษ ทำให้ความสามารถทางการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น และเมื่อพิจารณาใน แต่ละองค์ประกอบพบว่า

1.1 ด้านเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 20.13 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน สูงกว่าคะแนน ก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.08 ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ มีกิจกรรม การเรียนการสอนในขั้นก่อนการเขียน ที่เน้นการฝึกใช้ กลวิธีในการสร้างและค้นหาข้อมูล มีการระดมความคิด ในเรื่องที่เขียน แล้วนำมารวบรวม และจัดเรียบเรียงให้เป็น ระบบ จากนั้นเขียนร่างอย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องกังวลกับ หลักการใช้ภาษาและกลไกทางภาษา ทำให้นักเรียน

มีเนื้อหาสำหรับหัวข้อเรื่องที่เขียนมากขึ้น นอกจากนี้ ในขั้นการอ่านทบทวนงานเขียน นักเรียนมีโอกาอ่าน ทบทวนงานเขียนฉบับร่าง หรือมีการอภิปรายกันในกลุ่ม เกี่ยวกับเนื้อหา โดยสามารถเพิ่มเติมหรือลบเนื้อหา ที่ไม่จำเป็นออกไป ทำให้นักเรียนมีเนื้อหาเพื่อสร้างงาน เขียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 194-195) ที่กล่าวไว้ว่า ในขั้นตอนการสอนเขียน นักเรียน ได้รวบรวมความคิดทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน มีการทบทวน คัดเลือก เพิ่มเติม ตัดทอน มีการเชื่อมโยง ความคิด เรื่องราวเข้าด้วยกัน จนเป็น โครงร่างของเรื่อง ที่เขียน เขียนร่างงานเขียนลงไปจนได้เนื้อหาของเรื่อง ที่เขียน

1.2 ด้านการเรียบเรียงเนื้อหา นักเรียนมีคะแนน เฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 12.30 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.03 ทั้งนี้ เนื่องจากในขั้นก่อนการเขียน นักเรียนได้วางแผนก่อน การเขียน เขียนโครงร่างงานเขียน จัดทำแผนผังความคิด เพื่อจัดลำดับ หรือเรียบเรียงความคิด ทำให้นักเรียนสามารถ เรียบเรียงเนื้อหาได้ต่อเนื่องและสอดคล้องกัน นอกจากนี้ นักเรียนยังมีโอกาสทบทวนการเรียบเรียงเนื้อหาด้วยตนเอง ด้วยเพื่อนหรือครู มีการแก้ไขได้ตลอดเวลาจึงทำให้นักเรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 194-195) และไรแลนต์ (Rylant, 1993, pp. 8-9) ที่สรุปว่า การเขียนโครงร่างงานเขียน เป็นการ จัดลำดับ และการเชื่อมโยงความคิดต่างๆ เข้าด้วยกันอย่าง เหมาะสม มีการทำผังกราฟิก ซึ่งเป็นการจัดวางแนวคิด ตามลำดับเพื่อต่อการเข้าใจ นอกจากนี้ในขั้นการอ่าน ทบทวนงานเขียนตามแนวคิดของไรแลนต์นั้น นักเรียน มีการอ่านเพื่อพิจารณาการเรียบเรียงเนื้อหาจึงทำให้นักเรียน สามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ดีขึ้น

1.3 ด้านการใช้คำศัพท์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 13.00 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน สูงขึ้นกว่า ก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.13 แสดงว่านักเรียน สามารถเลือกใช้คำศัพท์ต่างๆ เพื่อใช้ในการสื่อความหมาย

ของงานเขียนได้ ทั้งนี้เป็นผลมาจากกิจกรรมในชั้นก่อนการเขียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นหา รวบรวมคำศัพท์จากสื่อต่างๆ เช่น พจนานุกรม ใบความรู้ และหนังสือเรียน มีกิจกรรมการอ่านเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านบททวนงานเขียนของเพื่อน จึงช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ พิศรวัลย์ โกวิทวที (2540, หน้า 65) อธิบายไว้ว่า ชั้นก่อนการเขียน เป็นการเริ่มต้นปูพื้นฐานด้านแนวความคิดที่จะใช้เขียนให้กับนักเรียน เป็นการเตรียมเรื่องการเลือกใช้คำศัพท์สำหรับงานเขียน

1.4 ด้านการใช้ภาษา มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.75 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.23 แสดงว่า นักเรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้โครงสร้างทางภาษาอย่างง่ายๆ ได้แต่อาจจะมีข้อผิดพลาดขึ้น ในเรื่องความสอดคล้องระหว่างประธาน กริยา ซึ่งต่างจากความสามารถด้านการใช้ภาษา ก่อนเรียน ที่นักเรียนมีความรู้ในเรื่องการสร้างประโยคน้อยมากและมีที่ผิดพลาดมาก ทั้งนี้สืบเนื่องมาจาก ชั้นการอ่านพิสูจน์งานเขียน นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาเพิ่มเติมด้านการใช้ภาษา โดยครูให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษา มีเพื่อนและครูช่วยตรวจทานให้ หรือมีการอภิปรายเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาจึงช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ด้านการใช้ภาษาเพิ่มมากขึ้น

1.5 ด้านกลไวยากรณ์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 3.30 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 1.81 แสดงว่าก่อนเรียนนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ด้านกลไวยากรณ์น้อยมาก แตกต่างจากหลังเรียน ในเรื่องการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่ และการย่อหน้า ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากกิจกรรมเรียนการสอน ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาดูอย่างการตรวจพิสูจน์งานเขียน หลักการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่และการย่อหน้า นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการอ่านพิสูจน์งานเขียนของตนเอง และของเพื่อนด้านกลไวยากรณ์ แล้วนำข้อเสนอแนะ

มาปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเอง จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษด้านกลไวยากรณ์สูงขึ้น สอดคล้องกับแลงเจอร์ (Langer, 1988, pp. 89-99) ที่กล่าวว่า ในชั้นการอ่านพิสูจน์งานเขียน นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนกันอ่านพิสูจน์งานเขียนกับเพื่อน แล้วนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้มาปรับปรุงงานเขียนของตน จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ทางด้านกลไวยากรณ์ดีขึ้น

2. ความคิดเห็นของนักเรียน หลังจากได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 แสดงว่ามีความคิดเห็นด้วยในระดับมากต่อวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เมื่อพิจารณาในแต่ละชั้น จะพบว่า

2.1 ชั้นก่อนการเขียน (Prewriting) นักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก กับการได้มีโอกาสค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการเขียน ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนมีเวลาในการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่นักเรียนสามารถนำมาใช้ในการเขียนได้ จึงให้นักเรียนมีข้อมูลเพียงพอในการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ โรบิน (Robin, 1997, ช. 241) ที่เสนอว่าการได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จากแหล่งข้อมูลต่างๆ จะช่วยให้นักเรียนมีข้อมูลสำหรับใช้เขียนงานเขียนของตนเองเพิ่มมากขึ้น และพุนรัตน์ แสงหนุ่ม (2540, หน้า 68-69) ที่เสนอว่าวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการให้ความสำคัญต่องานเขียนว่าเป็นผลงานนักเรียน นักเรียนจึงเป็นผู้กำหนด ค้นหา รวบรวมข้อมูล โดยผ่านกระบวนการสร้างและค้นหาข้อมูล แล้วเลือกข้อมูลมาใช้ในการเขียน ช่วยให้นักเรียนได้สร้างผลงานเขียนและพัฒนาความคิดของตนเองได้ นอกจากนี้นักเรียนเห็นด้วยมากกับการที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมหลากหลายในชั้นก่อนการเขียน เช่น การเขียนรายการ การทำผังความคิด การทำโครงร่างการเขียน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีส่วนช่วยในการรวบรวมข้อมูล เรียบเรียงและเพิ่มเติมข้อมูลเนื้อหาในการเขียนของนักเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับไรแลนต์ (Rylant, 1993, pp.8-9) และพิศรวัลย์ โกวิทวที (2540, หน้า 65) ที่อธิบายไว้ว่า กิจกรรมก่อนการเขียนจะช่วยให้นักเรียนเกิดแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เป็นการ

เริ่มต้นปูพื้นฐานด้านแนวความคิดที่จะใช้เขียนให้กับนักเรียน ก่อนที่จะลงมือเขียนจริง นอกจากนี้ นักเรียนเห็นด้วยมากกับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและอภิปรายในเรื่องที่เขียน เนื่องจากในระหว่างการเรียนการสอน นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน โดยเฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My School และแผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง How to Cook my Favorite Food เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนเป็นกลุ่ม ซึ่งนักเรียนแสดงความคิดเห็น และอภิปรายเรื่องที่เขียนกับเพื่อน ทั้งนี้สอดคล้องกับ ไรแลนต์ (Rylant, 1993, pp. 8-9) ที่กล่าวว่าการวางแผน การพูดคุย แลกเปลี่ยนแผน การเขียน แนวคิดในการเขียน และอภิปรายร่วมกัน ช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการวางแผนการเขียนว่าจะเขียนอะไร และอย่างไร

2.2 ขั้นการร่างงานเขียน (Drafting) นักเรียนเห็นว่ามีเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะขั้นการร่างงานเขียนเป็นขั้นตอนหลักของการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งในแผนการเรียนรู้ ทุกแผน ผู้สอนได้กำหนดกิจกรรมการเขียนร่างไว้ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาปฏิบัติก่อนลงมือเขียนจริง ซึ่งนักเรียนกำหนดร่างเนื้อหาที่จะเขียนได้อย่างอิสระและต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนสามารถเขียนเนื้อหาได้มากขึ้น สอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 194 -195) พิตรวลัย โกวิทวาทิ (2540, หน้า 65) และ ไรแลนต์ (Rylant, 1993, pp. 8-9) ที่กล่าวว่า การเขียนร่างเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่นักเรียนไม่ควรละเว้น ควรปล่อยให้ความคิดไหลออกมา โดยไม่ต้องกังวลกับการสะกดคำหลักไวยากรณ์แบบฟอร์มการเขียน และไม่ต้องคำนึงว่าจะถูกหักคะแนนหรือวิพากษ์วิจารณ์

2.3 ขั้นการอ่านทบทวน (Revising) โดยเฉพาะกิจกรรมการปรับปรุงงานเขียนหลังจากที่ได้รับข้อเสนอแนะ นักเรียนมีความเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาคือ กิจกรรมการได้แลกเปลี่ยนกันอ่านงานเขียนกับเพื่อน กิจกรรมเหล่านี้ส่งผลต่อผลงานการเขียนของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยเฉพาะด้านการเรียบเรียงเนื้อหา

ที่นักเรียนสามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ต่อเนื่องกันดี สอดคล้องกับ พุนรัตน์ แสงหนุ่ม (2540, หน้า 68-69) และ โซโคลิค (Sokolik, 2003, p.96) ที่กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับจากการอ่านทบทวน และการแก้ไขปรับปรุงงานเขียนฉบับร่าง หลังจากที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้อ่าน โดยจะเขียนกี่ครั้งก็ได้ จะกระตุ้นความคิดในการเรียนรู้ที่จะเขียนมากกว่าการสร้างผลงานเขียน เป็นการเรียนรู้ชุดของทักษะการเขียน เพื่อนำไปสู่ผลงานการเขียน

2.4 ขั้นการอ่านพิสูจน์ (Proofreading) พบว่านักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก ต่อกิจกรรมการตรวจทานการสะกดคำการใช้อักษรพิมพ์ใหญ่ เครื่องหมายวรรคตอน ความถูกต้องของหลักไวยากรณ์ การมีสื่อที่ช่วยให้การตรวจทานความถูกต้องของงานเขียน การมีส่วนร่วมในการตรวจงานเขียนร่วมกันกับเพื่อนๆ และครู การใช้เครื่องหมายสำหรับตรวจทานงานเขียนเดียวกัน การแก้ไขข้อผิดพลาดของงานเขียนหลังการตรวจทานงานเขียน และการได้รับทราบข้อดี และข้อบกพร่องในงานเขียนของตนเอง ดังที่ จาร์วิส (Jarvis, 2005 citing Heald -Taylor, 1986) กล่าวว่าไว้ว่าความสามารถในการใช้หลักไวยากรณ์และเครื่องหมายวรรคตอน มีอยู่ภายในกระบวนการของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่นักเรียนมีโอกาสได้รับการพัฒนาทักษะเหล่านี้ยิ่งขึ้นไปเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม

5. ขั้นการนำเสนองานเขียน (Publishing) นักเรียนเห็นด้วยมาก ต่อกิจกรรมการสอน ที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนมีความมั่นใจที่จะแสดงผลงาน การเขียนของตนเองมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมของการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ นักเรียนได้อ่านทบทวน และอ่านพิสูจน์งานเขียนด้วยตนเอง จากเพื่อนและครู ทำให้ทราบข้อดีและข้อบกพร่องในงานเขียนของตนเอง ซึ่งทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ และมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับพุนรัตน์ แสงหนุ่ม (2540, หน้า 68-69) ที่กล่าวว่า การได้ข้อมูลย้อนกลับสู่งานเขียนของตน

ช่วยส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1 ควรนำวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไปใช้กับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นอื่นๆ

1.2 ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถทางภาษาที่ไม่เท่ากัน จึงควรยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม เพื่อไม่ให้เป็นการเร่งรัดนักเรียนจนเกินไป เพราะจะทำให้เป็นอุปสรรคในการปิดกั้นความคิดของนักเรียน

1.3 ควรนำกิจกรรมการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไปใช้กับชั้นเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่มาก เพื่อให้ครูสามารถช่วยเหลือ หรือให้คำแนะนำได้ทั่วถึง

1.4 ควรจัดนักเรียนกลุ่มละไม่เกิน 3 คน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นทุกคน และมีโอกาสช่วยเหลือกิจกรรมของกลุ่ม

1.5 ควรส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารภายในห้องเรียนระหว่างการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้ระยะเวลาในการทดลอง อย่างน้อย 1 ภาคเรียน เนื่องจากการสอนเขียนในแต่ละขั้นตอนที่เป็นวงจรหมุนเวียนกลับไปกลับมา ต้องการใช้เวลาในการทำกิจกรรมพอสมควร

2.2 ควรทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผล การสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการกับการสอนปกติ และควรทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับชั้นอื่นๆ ที่ยังไม่มีกรวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษากรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. (2547). สารสนเทศกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 2. (เอกสาร).
- ขนิษฐานาคสวัสดิ์. (2541). ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐภา ถิละวัฒน์. (2547). การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการ. สารนิพนธ์ศิลปศาสตร
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะและการปฏิบัติการ. วารสารวิชาการ, 5 (7 กรกฎาคม 2545), 52.
- พรจิต แก้วลี. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียน และความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเขียนของเฮวินส์กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ. (2540). ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูนรัตน์ แสงหนุ่ม. (2540). วิธีสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ. สถาบันฯ, 11(1), 65-79.
- มนตรา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์. (2535). ระดับความสามารถของนักเรียนด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา หวังภายิต. (2546). การพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ. สารนิพนธ์การศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cohen, A.D. (1990). *Language learning*. Boston: Heinle & Heinle.
- Graham J. & Kelly A. (1998). *Writing under control: Teaching writing in the primary school*. London: David Fulton.
- Javis, D. J. (2005). *The process writing method*. Retrieved June 26, 2005, from <http://iteslj.org/Techniques/Jarvis-Writing.html>.
- Langer, J.A. & Albany, S. (1988). Research on written composition: A response to Hillock's report. *Research in the Teaching of English*, 22, 89-99.
- Robin, E. (1997). *Content area literacy in teaching for today and tomorrow*. USA: Delmar.
- Rylant, C. (1993). *Write idea*. New York: McGraw-Hill.
- Sokolik, M. (2003). *Practical english language teaching*. New York: McGraw-Hill.